

מרדכי אנילביץ' ז"ל

מרדכי,

האם הגטו כבר נשרף?

האם חלום חייך לא נשכח?

בחור צעיר, צנוע ושקט,

הגיע כבר לגיל 25.

הפך בגטו מפקד,

פנים נאות, חלום בלב.

ומי חלם ומי מילל?

שיום יבוא ושמו ירטיט הלבבות בליל,

בסמטאות, בגיטאות,

את שמו יזכירו ביראת כבוד.

"...בלילה שוב יוצאות 3 פלוגות שלנו/

נפל דבר למעלה מחלומותינו/

פלוגה אחת החזיקה מעמד 40 דקות/

והשניה/ כשש שעות/

בכל הבונקרים אנשינו מסתתרים בחשיכה/

אפילו נר/ מחוסר האויר כבה/

אך אל תטעו ואל תאמרו נורא/

"בכל אשר יקרה אתכם/ זכרו תמיד/

אל תתרגלו! אל תסתגלו! מרדו במציאות הזאת".

"לא אוכל לתאר לפניך את התנאים בהם חיים היהודים. רק יחידי
סגולה יחזיקו מעמד. כל השאר ייספו, במוקדם או במאוחר.
הגורל נחרץ."

8 במאי 1943,

בונקר מרכזי,

מפקדת הארגון היהודי.

זה שלחם. כבר לא ילחם. קולו נדם.

היה שלום, יקירי. אולי עוד נתראה.

ליד מגדל המים ההרוס, שם בקיבוץ.

כפסל אעמוד איתן, רימון ביד, אביט למעלה.

אזכור את החלום שלו זכיתי אז בגטו ורשה-

"לראות הגנה יהודית בגטו בכל גדולתה ותפארתה."

ומי חלם ומי מילל?

שיום יבוא ושמו ירטיט הלבבות בליל,

בסמטאות, בגיטאות,

את שמו יזכירו ביראת כבוד-

מרדכי אנילביץ.

